Guadeloupe i Västindien 15 månader som kolloni

1813 – Den franska ön Guadeloupe i Västindien, som är ockuperad av britterna sedan 1810, överlåts genom den så kallade Guadeloupeöverenskommelsen formellt till Sverige, som kompensation för de eventuella egendomsförluster som den nyvalde svenske kronprinsen Karl (XIV) Johan kan tänkas lida, eftersom han har varit fransk marskalk, men nu övergått till den franske kejsaren Napoleon I:s fiender. Under de 15 månader, som ön är svensk koloni hinner svenskarna dock inte ta ön i besittning, trots att en expedition utrustas för ändamålet. Genom freden i Paris den 30 maj 1814 återlämnar Sverige ön till Frankrike mot att kungahuset får 24 miljoner franc. Då denna summa 1815 används för att betala av på den svenska statsskulden får kungahuset istället räntan på pengarna som en del i apanaget. Detta kvarstår fram till 1983, då denna särskilda räntefond avskaffas och istället blir en del av det allmänna apanaget, som då höjs något.

Guadeloupe i Västindien 15 månader som kolloni

Guadelouperäntan avskaffades år 1983 som då var 300 000 kr. Den var en del i ersättningen då Karl XIV Johan betalade av den svenska statsskulden

Guadeloupes urbefolkning, arawakerna, trängdes under 1400-talet undan av kariberna, ett folk från Sydamerika som erövrade först Små och sedan Stora Antillerna.

Christofer Columbus landsteg som första europé 1493 på Guadeloupe som han gav namnet Santa María de Guadalupe de Extremadura, efter en bild av jungfru Maria i ett spanskt kloster i staden Guadeloupe i Extremadura i Spanien.

Kariberna lyckades länge avvärja spanska erövringsförsök. Men 1635 grundades en fransk koloni på ön av Jean Duplessis och Charles Liénard de l'Olive. Samtidigt pågick en utrotning av lokalbefolkningen, kariberna, där de cirka 6000 överlevande flyttades till andra öar. 1674 införlivades Guadelope med Frankrike.

Guadeloupe erövrades och hölls första gången av Storbritannien 1759-63 och sedan en andra gång 1794 som en följd av stridigheter till följd av den Franska revolutionen. Under Napoleonkrigen erövrade och höll britterna Guadeloupe en tredje gång 1810-13. 3 mars 1813 avträddes Guadeloupe till kungen av Sverige, Karl XIII, och hans arvtagare kronprins Karl Johan som ersättning för egendomsförluster som kunde drabba kronprinsen till följd av alliansen mot Napoleon. Svenska Guadeloupe fortsatte i praktiken att administreras av Storbritannien genom de brittiska guvernörerna, först sir Alexander Cochrane och sedan av John Skinner.

Vid freden i Paris 1814 fick Frankrike tillbaka Guadeloupe (30 maj 1814) och det svenska kungahuset kompenserades då med 24 miljoner franc. Den ersättningen bildade den statliga Guadeloupefonden. Den franska överhögheten över ön bekräftades i traktaten i Wien år 1815.

I och med februarirevolutionen 1848 upphävdes slaveriet på Guadeloupe.

Efter att under andra världskriget ha stött de Gaulles motståndsrörelse blev Guadeloupe 1946 ett franskt departemen

Guadeloupe i Västindien 15 månader som kolloni

Guadelouperäntan avskaffades år 1983 som då var 300 000 kr. Den var en del i ersättningen då Karl XIV Johan betalade av den svenska statsskulden